

Előfizetési árak:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 „
Negyedévre 2 „
Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:

DIRIDONGÓ.

Kiadó és laptulajdonos:

Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Miklós-utca 1. sz.
Előfizethetni a kiadóhivatalban és minden dohánytözsdeben.
— Megjelen minden vasárnap. —

A mai világ.

Hazafiság, önérzet és szerelem!
Ezt a hármat hej be régen keresem,
Keresem, de nem találom, tudj' az ég
Meddig kellend keresnem hiába még.

Pedig nevük nagyon sűrűn is hallom,
Ott lóg minden hitvány ember-ajkon.
De a testök láthatatlan, nincs sehol,
Legalább ott nincs, hol ember tett honol.

Minden tettnek rugója ma önérdék
Ám a frázis, mely kíséri tömérdek,
Büszkén kiált sűrűn föl a honatya,
Ezt meg azt, meg így kívánja a haza.

Pedig talán ebből egy szó sem igaz,
Szavallata hátterében ott a gaz,
S jaj annak, ki fölfedezni meri tán
„Honáruló“ czimeket kap szaporán.

Van ki mások pénzét költi, óh de hány!
S mégis mikor kiderül a nagy hiány,
Mintha mi sem történt volna, ugy megyen
S várja, hogy más még föveget emeljen.

Ezt nevezik önérzetnek mai nap,
A becsület nem baj, hogyha pofont kap,
Kinek finom, illatos a szappanja
Ismét tiszta, hófehérre moshatja,

A szerelem? Az nevetség tárgya csak.
„Józan“ ember ebbe bele sem harap,
„Ésszel“ kell most intézni a sziv ügyét,
Számítással, mint a kalmár a „büdzsét“,

Telekkönyv a fokmérőd óh szerelem!
Az dönti el ezt a két szót: „igen — nem“,
Hja! hiába! világ sorja így vagyon
Segíteni nem lehet e bajokon . . .

Garantirozott hírek.

(.) **A debreczeni ker. csarno**z mint halljuk, legközelebb közgyűlést fog tartani, melyen kimondják, hogy a Csarnok helyiségeiben megengedik a jövőben a kereskedelmi ügyletekkel való foglalkozást is és hogy tagokul a jövőben csak gör. katolikus vallásukat vesznek fel.

(!) **Ugyancsak** e gyűlésen egy tag indítványozni fogja, hogy a Csarnok választmánya memorandumot terjesszen fel a pénzügyminiszterhez, melyben megbotránkozásuknak adnak kifejezést a kártya árak felemelése miatt. Ez indítványhoz sokan fognak hozzá szólni.

(?) **Márk Endre**, örökös kir. tanácsos jelölt, a héten többször megnézte a polgármester lovagrendjét szent áhitattal és reményvesztett kegyelettel.

(+) **Koncz Ákos** lapfőszerkesztő tiszteletbeli tanácsnok, városi főlevéltárnok és hirlapíró az ő Debreczen ezimű nagyszabású böngészeti gyakorlat feltalálója hír szerint zárdába vonul s nevét a Debreczeni Ellenőrrel levéti.

(§) **Simon Miklós** bejelentési hiv. főnök és városi köztisztasági főfelügyelő ur kijelentette, hogy az esetleg megüresedő mezőrendőr kapitányi állásra nem reflektál.

(*) **Szenzációs kibékülések.** Mint örömmel értesülünk, legközelebb a következő szenzációs kibékülések várhatók városunkban: gróf *Dégenfeld József Juhász Ignácz*ezal, *Márk Endre Dr. Kardos Samuval*, *Szabó József főszámvevő Kutasi Imrével*, *Komjáthy János Dr. Altmann Bélával*, *Szikszaiz Szabó László* és *Fenyéri Mór* önmagukkal.

(**) **Hohenheimi és dűrndorfi Schomberg Dégenfeld József gróf** a hajduk főkormányi bizalmasa, mint a megyeházi hajduk csiripelik, a téli bál szezonra való tekintettel 18 éves frakk öltönyét könyökén megfoldsztatja, nadrágját egy czentiméterrel meghosszabbitatja és beszegeti. (: Hiszi a piczi : Szedő gyerek :)

(♁) **Rott M. I.** az augsburgi légszesz gyár igazgatója *Hauer Bertalan* ur protekciója révén biztosra veszi, hogy nemcsak Debreczen, de Alsó és Felső Józsa és Téglás községek közvilágítását is elnyeri.

(♂) **Hauer Berczi** az *Angol Királynő* bérlője, mellék foglalkozásra nézve város atya a debreczeni színháznál viselt intendánsi állásáról a tegnapi napon leköszönt.

(+) **Filosemita hír.** Mint Debreczenben suttoják. Lueger Károly Bécs polgármestere inkognitóban itt járt s délben a *Frohnerben* ebédelt *Reichmann Ármin* izr. hitközségi elnökkel.

(X) **Irodalmi rémhír.** A *Csokonai Kört* ellepte az özönviz. A Telegdy-pályázatra 47,516,999 vigjáték érkezett. A bíráló bizottság tagjai szétosztották maguk közt a megbírálandó pályaműveket s tekintettel arra, hogy statisztikusok kiszámítása szerint épen 30 évre van szükség, míg a bi állattal elkészülnek : mindannyian lemondtak egyéb polgári foglalkozásaikról; *Géresi Kálmán* a tankerületi főigazgatósról, a kolbász-evésről és a banketteken gyakorolt szellemes felköszöntői hivataláról; *Dr. Kardos Albert* a reál-tanárságról és a kalábriásról; *Dr. Gulyás István* katedrájáról s a függetlenségi párt jegyzői tisztéről; *Komjáthy János* a színigazgatásról és a pezsgőzésről; *dr. Benedek János* ügyvédi irodájáról, a *Csokonai Kör* titkárságáról és a polgári biciklizésről. Megható volt a

bucsu este, a melyet a bíráló bizottság tagjai tiszteletére rendeztek. A jobb sorsra érdemes bírálók érzékenyen vettek egymástól és a közönségtől bucsut e végszóval : „*Viszontlátásra 30 év múlva!*”

Gólya Friczi

élményei.

Professzoraim közül a legszigorubb kezd rendszeresen katalógust olvasni. De mert én rendszeresen távollétemmel tündöklöm, az abszít rendszeresen megcsipem. Ugy sejttem hogy indexaláíratásom veszályben fogog. Tegnapelőtt véletlenül fent jártam az öskollégiumban. Kollégáim azzal fogadtak, hogy az öreg dühösen jegyezte meg nevem olvasása után — vén korhely. Megjegyeztem erre, hogy én annyira hideg vérű vagyok, hogy nem lehet bosszantani, sem zavarba hozni.

Bebizonyítottam egy perez mulva.

Csengettek! Baglyok és öreg jogászok egymás után tódultak ki. Az én évfolyamom ifjai nagy tömegben zudultak ki professzorom után.

Az öreg gunyos mosolylyal állt meg előttem, s rám szólt :

— Becsitem Gólya ur, becsitem . . . !

A mire én a legszemtelenebb blattal válaszoltam : Igazán nem látszik meg a nagyságos tanár uron !!

Igy édesíti meg az ember a katalogus fogás keserőségeit.

*

Gólya Friczi másodéves akadémia kerülő jogoncz a pénzügytanból kollokvál. A tanár egymásután adja fel neki a kérdéseket. Végre is kijön a sodrából, s keményen rárivall Friczire :

— De hisz ön nem is látta Mariskát?*)

— Bocsánatot kérek felelte Friczi nagy lelki nyugalommal, merem állítani, hogy kétszer háromszor felütöttem.

*) Dr. Mariska pénzügytanára a II-od év. joghallgatók részére.

Borzasztó!

Hallottatok a legújabb ujságot?

No, mi az?

A orosz czár megörült, nagyzási hóbortban szenved és azt hiszi, hogy ő a *Hauer Berczi*

Ki a vivát?

*Ki a vivát? ez a kérdés
Szentesen.*

*Marakodik a szélbal, mint
Rendesen.*

*Kossuth Ferencz protegálja
Dienest,
Ugron, Barta jó Pázmándy
Dienest.*

*Sima úton Sima Ferencz
De hogy jár:
Harmadiknak az ő hátán
Jön Molnár.*

*S három szélbal üti egymást,
Mily fátum!
De czudar is a szentesi
Mandátum.*

Az okos tehén.

Egy kis söröző társaság arról beszélgetett, hogy az már régi magyar szokás, hogy a magyar ember nem szeret adót fizetni, sőt a legtöbb uri ember sem fizet addig, míg meg nem exekválják.

Biz az úgy van! vág közbe egy fiscális, én sem fizetek addig míg az árverés ki nincs tűzve, ugyanígyra hogy nekem van egy tehenem, az ha dobszót hall elszakítja az istállóban a kötelet és szépen oda áll a városháza elé, én aztán kifizetem az adót, s a tehenet haza vezetik.

Szomjas Péter

— városi lendőr —

Ehun vagyok la. Meg-meg megjelentem. Mer hogy panasgom van. Tetezik tunni megest felforgatták ezt a mi lendőrsigünket, valami bünyvági osztájt hejztek a kutyólikus templony tövibe az okosok; óh hogy az én lyó istenem álgya meg azt a sok fifikus embert abba a Komálomi házba.

Oktatta is mán nekünk eztet az új törvinyt a mi dáliás léptü, barna kipü oktató biztosunk, a kit a te kéntetes tanács, vagy tán még a legfőbb lendőr, a belügyminiszterium Ű kegyelmessige a *Környel* esend-biztos urral együtt lendőr-felügyelgőknek nevezett el, — de hát hat ökrök vagyunk mi ahho.

Ügyan mán hogy is tunnánk mi aztat, hogy mi

jogot ad nekünk a törviny és hogy veszily esetén mit kell tennünk, mikor mi otthon betsületes kondásbojtárok, hajesárok meg más effilik vótunk. Azt oktattya nekünk a biztos ur, hogy ha viszkiáltást hallunk, hát azon irány felé kell vonulnunk — igen ám mondok — az ellenkező irányban, tán a biztos ur máskíp tenne. Drága nekem az íletem.

De ez a zuj törviny egész megzavarta jaz fejemet. Az multkor is késérek be egy női személyzetet s haptákot vágok az *Tót Miska* kapitány ur előtt, oszt jelentem, hogy a kint hagyott nőt azér állétoim elő, mer hogy az emlikkerben tetten írtem. Aszongya, hogy az nem tartozik ű hozzá. — Hisz azt tudom — vágék vissza — hogy nem hozzátartozondója jaz tekéntetes kapitány urnak, de hát kihágást követett volna el, vagy mi a szösz. Osztég meg jó kipü — teszem hozzá. — Aszongya a kapitány ur, hogy nem bánja azt a női szemilyt mégsem tárgyalja be, vigyem máshová. — Na gyere Róza, akki ragyogód van, szólok tapéntatosan hozzá, oszt billentek rajta egygyet. — Elvittem a *Bódizsár* Kálmány kapitány urho. Neki is jelentem az esetet, arra elkezd nekem nagy riszletességgel magyarázni az új törvinyt, csakugy sorolta fel a palaglafusokat, ugy hogy csurgott rulam az izzateság, ippeg egy hosszú körmondathba kezdett, mikor sarkon fordulok, oszt vágatva megyek Rózával a bünyvági osztájho.

Hát ammint befördüiok jaz Kacz ténsur ujságos zálogbóttya mellett, hát uram jézus látom, hogy az istenben bódogult Ujházy tekéntetes orvos ur vót háza után következő házbul, ippeg ahun a bünyvági osztáj van csakugy omlik kifelé az egyenruhás níp. Elül gyütt lilekszakadva a két felügyelgő, utánuk 6 biztos, meg a 2 detyektiv, vagy 8 kizbesítő, a halydu káplár, meg a oó-firer, 18 lovaslendőr, meg a 10 emberbül álló tartalik őrsparancsnokostul, maj levertik egymást a lábukról; ótán tuttam meg, hogy azír rohantak azok, mer *Vig Gyula* tekéntetes hejjettes főkapitány ur akkor adta ki a parancsokat s ezt a 49 embert ippeg 200-felé kütte.

Mikor viszem a lípcsön felfelé az Rózát, hát ikelen esengetist, meg lármát hallok, azt mingyá tuttam, hogy a lármát *Tót Sándor* tekéntetes fogalmazó ur csinálja, mer hogy ű szokott ugy suttymba tárgyalni, hanem a csengő irányába tartottam, ammeg a *Vig Gyula* bünyvági osztály főnök ur szobályábul szóllott, bémegyek, jelentkezek, haragosan mordul rám, hogy nincs itt egy ember se, mondok osztán, hogy mindet elméltóztatott küdni, amire esmét mérgeesen felelte, hogy pedig még sok rendeleti vóna. Itt oszt elintéztik a Róza bajját, én meg siettem osztán ki, mer Mihályi felügyelgő ur a *Vig Gyula* parancsábul kirendelt posztra az átkos földre egy nagy ákácza mellé, nehogy meg-meg ráessik valami majoros gyerekre. Hejjes intézkedés. Aszondom. — (M.)

Tóth Kálmán és a római pápa.

A legutóbbi városi bizottsági tag választásakor sokat mulattak a Tóth Kálmán csalhatatlanságán, mert az ő csalhatatlan számítása szerint 8 szótöbbséggel neki meg kellett volna választatni bizottsági tagul, ebből kifolyólag azután összehasonlítást tettek Tóth Kálmán és a római pápa közt a következő eredménnyel:

A pápa a catholikus Rómában, Tóth Kálmán ipartestületi elnök a Kálvinista Rómában lakik.

Mind kettő életében a Péter szó nevezetes szerepet játszik, a római pápának a péterfillér Tóth Kálmánnak a péterfia.

A római pápának legnagyobb ellensége volt a Kurucz, Tóth Kálmánnak is a Kurucz uram bécsületes csizmadia mester.

A római pápa hivei is elzarándokolnak, a Tóth Kálmánéi is.

A pápát választja a conclave, Tóth Kálmánt a Khon, gajer.

A pápa nem szereti a zsidót, Tóth Kálmán sem sokra becsüli.

A pápa bajuszt, szakált nem hordván törődik a szőrrel, Tóth Kálmán pedig a sörrel.

A pápa hiveiről lenyirja a gyapjút, Tóth Kálmán a cunstsajtjaira rá rakja a gyapjút.

A pápának vannak csatlósai, Tóth Kálmánnak is.

A pápa is elhasznált egy pár virginiát, Tóth Kálmán is elhasznál egy párt.

A pápának vannak kis bárányai, Tóth Kálmánnak kis kecskéi.

A pápa sokat beszél a földi hatalmáról, Tóth Kálmán még többet.

A pápa azt mondja, hogy az Isten mindent tud, Tóth Kálmán pedig azt hiszi, hogy ő mindent jobban tud.

A pápa csalhatatlansága megtörik egy pár hamis péter filléren, a Tóth Kálmáné egy-két hamiskás péterfiái szavazaton.

Igy tehát, ha hozzátesszük, hogy a pápa is kopasz, Tóth Kálmán is az, nem sok különbség marad a kettő között, sőt abban teljesen megegyeznek, hogy daczára mindezeknek, mindegyik szentül meg van győződve, hogy ő csalhatatlan.

„Hier !“

Haragszik a szélbal, az a hír :
Mért mondja a magyar azt, hogy „hier !“

Igy kívánja azt a régi hír,
A hadsereg ős jelszava : „hier.“

Rückwerts-marschban sok hős grenadier,
Schwarzgelb putinátok volt a „hier !“

Szinház.

Szinházi kin-rimek.

Szeretném én Perényit:
De hét sárkány őrzi erényit.

*

Olyan szép lyányt, mint Bódy Ellát,
Nem lel szemem, a meddig ellát,
De boldog is lesz, a kit ellát.

*

Oly édes-kedves Szabó Irma,
Mint a mosolygó rózsa szirma.

*

Falusi és városi
Hevül érted Sárosi.

*

A Luizka tricot-ja
Boldog annak szabója,
Se nem kicsi, se nem nagy:
Ép Lujzára való vagy.

*

Ha láthatlak ó bájos Flóra
Nincs boldogabb, mint ez az óra.
Vágyó szemem legelve Fáyn:
Hányszor sóhajtom : „Jaj de fáin.“

Ifj. Csokonai Miska.

*

Rubos Árpád egy nyolczvan krajezáros órát vett
három forintért. Az ébresztő órát naponta ő kelti fel
hajnali álmából.

Kitérő válasz.

Én: Szeretsz?
Ő: Szeretek.

Mai trubadurok.

Most is vannak léha emberek,
Hegedősök, minnesängerek.
Trubadurok még most is élnek
Lányról, szerelemről regélnek.
Nem sirnak a hurok csak lágyan,
Belecsapnak nem egyszer bátran
Egy-egy merész, vésztojósó dalba . . .
Csakhogy ma ezt senki sem hallja . . .
. . . Most is vannak léha emberek,
De élniök nehezen lehet . . .

Ma másképp zeng a lantnak hurja.
Dicséneket zeng egy nagy urra,
Politikát öltöztet rímbe,
Elmegy tárgyért akár Pekingbe
Megénekel szoba-lányt, dézsát
És minden rendü, rangu gésát.
Miről nevezetes a gölya,
Megzengi azt a Figaróba.
Byron, Puskin, Petőfi, Heine,
Nem illenek közibenk már be,
Valamennyi korlátolt ócska,
Sohsem voltak redakezióba,
Nem ismertek színházi nettót
Nem irtak operett-librettót,
Nem jártak el felolvasásra,
A hol sok a műértő dáma.
Nem élesztgettek banya-lángot,
Mint teszik a mai titánok,
Csupán költők voltak szegények
És nem századvégi legények.

De Dániában más is — ólet.
Irányunk a szecsesszió lett.
Minél nagyobb a lángész máma,
Felkapja még inkább a fáma.
A vers homályos, bárgyu, zagyya :
„Milyen merész és uj a hangja.“
Nem tud bánni rimmel vagy lábbal :
„Szakitott avuit hagyománnyal.“
És úgy is lesz az nemsokára.
Hogy kinek a költészet drága,
Ki eszmékért lángolva harczol,
„Szecsessziós“, azt mondják rája.

Bandi.

Kuriosum.

A *hideg* fürdőt az orvos *melegen* ajánlotta.

Világos, hogy a hálószoba ablaka miért *sötét*.

Meleg részvét kísérte a *hideg* sirba.

Miután *fönnszárnyaló* levélben bucsut vett családjától, a *mélységbe* veté magát.

Tyukodi Lőrinczné

társalgása a pércsisoron.

Aszongya Szomjas Péter lendőr ur, hogy jobb vóna, ha visszavonunék az kofa páláruul, mer a zuram az szomszid asszont ugyancsak kerülgeti, amig én idefenn árulok az piaczon. Odakajátom néki :

Nem tuggyá a sógor, hogy rossza kell az jót kikémleni.

*

Az pótsorozáson besorozták az Lidi ángyom fiját katonának. E miatt nagy bánatba esett Lidi oszt aszongya, hogy elkéne menni deputációba az tiszturakhoz. Meg tettem néki, oszt elmentünk együtt az kaszárnyába, oszt aszontam, hogy szabadicsesák ki az fiut rám nizvist is, meg az többi árván maradt fehéreselédekre.

— Osz t mije cziemen kiri ezt ? — kaját rám egy nagybajuszu katona.

— Hát anyának érzem magamat, — válaszutam néki fájinul.

Az apácák kérvénye.

— Az elromlott vízvezeték. —

A szegedi alsóvárosi kedves nénék, a fehérbóbitás apácák egy panaszlevelet nyújtottak be a szegedi tanácshoz. Ez a panaszlevél hajszálfinom női betűkkel íratott meg és szörnyű kellemetlen eset vagon benne megírva.

Az van megírva, hogy: „magáncsővezetékünk be vagon dugulva“ és hogy „az építő mester pumpolási eszköz használata után úgy találta, hogy a főcső vezeték van bedugulva“ . . . Most azért a kedves nénék miniszteri finom papiroson, hajszálvékony betűkkel kéri a tanácsot, hogy intézkedjen a magán-csővezeték — vízvezeteki csővezeték — kidugaszolása iránt.

A tanács behatóbb vizsgálat tárgyává teszi az apácák kérvényét, mivel ily szörnyűséget az erélyes tanács sokáig csak ugyan nem tűrhet.

Sajtóhibák.

(A művésznőt szünni nem akaró eljenzés kísérte.)
A művésznőt szülni nem akaró éjjelezés kísérte.

(Czigány húzta a talp alá valót.)
Zsigám nyugta Antalt, alávalót.

Recsipiált népdalok.

Nyischd khi Záli oz ojtót,
Dalfi kapagtat — o Röth.

Thevéled olszok el,
Thevéled ébredekh.

Khinek pénze nincsen,
Jolog medj oz Pestre,
Khinek khotyája nincsen,
Moga ogat este.
Hej ricza, ricza, ricza,
Khököricza repcze,
Megsókollak khis onjolom,
Még mámo éczoke.

Valamith sógok mogának,
Válaszan el bobájának,
Ozért, hojd én zsidu vodjak,
Van ám pénzdem, ha khell adok.

Brachkrogen Dávid.

— Eppes hachmesz. —

A hitelezőkkel közdő
Khon Mórt — ki beteges
is — éppen akkor láto-
gattam meg, mikar a dak-
ter ór Körmönfont, az
öjdvéd tüle elment.

— Hojd vadj brüder
lében? khérdezek Kohn
Mór barátomat.

— Khüszenek, khüszene-
nek, már elhoddjott o hideg-
lelés.

— Thodom, válaszal-
tam én, — éppen most
thalálkazztam vele a fa-
lyasón.

Feleséghe életét okort biztosítani a Blaudolf Dalfi.
Khérdezek thüle mi o ezéled e biztasitással?

Erre rá ü aztat felelt, hojd ódj is nemsakára
meghol a felesége, szeretne ejd pár ezer farintot ezen
o réven nyerni.

— Hát moszáj neked biztasítani? Nem elég nek-
hed ejd rébach? khérdezem én.

Két dzscentri ifjó — vün unsere leut — beszél-
getett. Miről? Természetesen a *moosról*. (pénz) Edjik-
nek o popája szerencsétlen spekolációk és phazar
életmódja folytán sok pénznek vert o nyokára.

— Odj éljek khedves borátam ho oz opám nem
kheveredikh a fomiliánkbo, ma legkhevesebb százezer
florinttal gazdogabb vadjok.

Népszinmű.

„Székelyföldön“ történt, hogy a „Vén bakan-
csos és fia a huszár“, a kinek a fején „Vörössipka“
volt, beállított a „Geleji kis király“-hoz és megkér-
ték a lányát, a szép „Piros Panná“-t, a kit „Gyimesi
vadvirág“-nak neveztek a „Háromszéki lányok“.

„Milimári“ szomszédasszony azt mondta, hogy
ez a „Leánykérő“ „Szökött katona“ és az apjával
együtt „Ingyenélők“; akinek különben „Turi Borcsa“
volt a szeretője s inkább legyen a lány az „Ördög
mátkája“ mintsem ezé a „Toloncz“-é.

„Agnes asszony“ pedig ráfogta a „Parasztkis-
asszony“-ra, hogy „Viola, az alföldi haramia“ járt
hozzá „Sárga csikó“-n minden este és még most is
viseli a „Betyár kendője“-t, a ki meg a „Vöröshaju“
„Kőza Jutká“-val küldözgeti neki az „Arvalányhaj“-at

De az öreg kérő „Csizmadia mint kísértet,
alakjában ráijesztett a „Pártütők“-re, akik egész
„Strike“-t csaptak s kijelentette, hogy a kit ök „Falu-
rosszá“-nak híresztelnek az egy becsületes „Csikós“ —
az is, hogy ezélett egy „Szép asszony kocsisa“ volt
és hogy biz ök nem „Kintornás családból“ valók. S
igy az „Ördög párnája“ kilyukadt.

Sebaj! mondta „Szegény Laczi“ „Az asszony
verve jó“ és az „Edes“ mégis az övé lett s a „Paraszt
szívek“ megtalálták egymást.

„Nagyapó“ azt akarta, hogy a lagzi még a „Té-
len“ végbemenjen és a „Czigánybáró“-t hívták nász-
nagynak, a ki kövér „Piros bugyeláris“-t adott aján-
dékul. — Azután az „Igmándi kis pap“ rájok adta
az áldást és összegyültek a nyoszolyó lányok is „Nótás
Kata“, „Nótás Panna“ „Felhő Klári“, „Náni“ meg a
„Pataki lányok“, a kik mind a „Legény bolondja“-i.
— Közéjük vetődött még „Két drótos tót“ és egy
„Tót leány“ s a „Czigány“ huzta a „Cserebogár“
nótát s olyan volt a lagzi, mint egy „Tündérlak
Magyarhonban“.

Victor.

Müringyár.

Sétálgatnak : Kati, Máris.

Közeledik a timár is.

Van ám annál Katim ár is !

Nevet erre Kati már is.

(Kati-karazirozó, timár-tervi ár-hatályu rim-ármány.)

Pinczébe ment Leveleki :

Egy hordója levele ki.

Fináncz is ment le vele, ki

Dühvel kiált : le vele ! Ki!

(Fináncz-szimatu szesz-folyásati kidobatómányos bösz kin-fröccs.)

Mi a legnagyobb udvariatlanság ?

Agg szüzet így üdvözölni :

Boldog uj évszázadot !

Az iskolában.

Tanító : Milyen színeket ismersz ?

Gyermek : Sárga, zöld, ... kék ...

Tanító : Hát még ? P. o. Milyen az én hajam ?

Gyermek : Kőczos !

Itju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Karácsony előtt harmannappal, mán setít este vót, ahogy koczogok a csapójuezzán, ecczer csak hallom a tussó ódarrul, hogy rí valaki. Még peig firfi, mer borizüjen bög. Átal kajátok hozzá, hogy nem szígyelled magad te, hogy vin számár litedre vígig rívod az úcczát. Visszaszól, de csak riva, hogy aszongya: honne rinék te, mikor az elébb kiütöttik a fél szememet.

A másikat meg a holló vegye ki, mondok neki amugy szelíden. Nem tecczett neki, aszongya, hogy süljek meg a magam zsírjába, ha ütöt nem sajnálom. Megáj csak mingyá megsajnállak én, aval leugrottam a tajigáru. A kutya ugassa meg a bürödet a zsidó hátán, ki vagy? Mán ippeg ütni akartam, hát látom, hogy egy csunya nagy dagadás van a homlokán, mint akár a fél öklöm. No tesvir, mondok ugy magamba, ha mán más ellátta a bajodat, nem bántalak. Csakugyan mes-sajnáltam.

Kérdem osztán túlle, hogy hogy törtint az eset? Nem tom én aszongya, csak azon vettem észre, hogy ugy járt körülöttem a fokos, mint a záposeső. oszt ki-ütöttik a fél szememet.

Mutassa kend; Mutattya a homlokán a nagy fene daganatot. Niii... ne ott hát, hisz nem az a; lejebb van a szeme. De csak aszongya, hogy az a; oda csuszott fel a fél szeme a bür alá, akkit kiütöttek. Mán erre dühbe jöttem. Hogy az Isten gutájába ütöttik vóna mán ki, mikor mind a kettővel níz kend rám. Nem láttya, hogy lát? Marha kend. Hun lakik kend? Aszongya: a nemzetes ur tanyáján. Hát ki a feki az a nemzetes ur, mondok?

Hát aszongya: nem ismeri a nemzetes urat a Szepesen!

Ismeri a menkü, aki üsse meg kenddel együtt.

Tuzok Mihálynak hijják, aszongya.

Na bolond bírest tart.

Mír?

— Mer kendet fogadta meg. Igy folyt a szó kösz-tünk tovább.

Mekkerdeztem aut túlle, hogy mi szándika van osztán az eseminy eránt? Megyek, aszongya az orvosho vízi repotra.

Kioktattam osztán, hogy hijába megy, mer nincs vír. Vir nélkül nem ír semmit. Aszongya bár vóna hát!

Aszt is mekkerdeztem túlle, hogy mír kütte be a gazdája a városba? Aszongya: karácsonyfájr, oszt azt se tudott venni, most már összesziggya a gazdája. Aszt kérdem erre: van-i a Tuzok uram tanyája előtt ákácza? Van aszongya. Na hát akassza fel kend rá magát, akkor lesz karácsonyfa, oszt a gazdája se sziggya ken-det össze.

Aval ott akartam hagyni, de belém kapaszkodott. hogy ne haggyam el ilyen árván; nincs hé lelkinék hova lenni ebbe a setit ícczakába. Nagyon megtecczettem neki.

Megszántam szeginy fejit. Feltettem a tajigára. Ammint Törő elibe írünk, csak megáll a lú. Tuggya mán, hogy ilyen esetben mi a móres. Mesmeg lehúztam a pajtást, oszt bementünk. Megvigasztaltam ekkis itallal, ámbátor vót mán benne jócskán. De hát ha mán ű benne van, mondok, legyik én bennem is.

Ífél tájba mentünk haza, aut lefeküttünk.

Orosslán Fóska dala.

*Nem bizom titkomat
A rózsalevéltre;
Sem a szálló felhőkre,
Sem délszaki szélre.*

*Óh, az én postámnak
Két krajczár az ára:
Ráírom szerelmem
Egy anziksz-kártyára.*

Előkelően.

Apa: Alapjában véve nincs kifogásom a kérőd ellen. De kívánom, hogy előbb rendezze a dolgát a hitelezőivel.

Leány: Már rendezte, papa — mindet ide utasította hozzád!

A vizsgánál.

Orvostanár: Miről ismeri föl jelölt ur, hogy komoly esettel áll szemben?

Jelölt: Ha meghal a beteg!

„Dongó“ üzeneteinek rovata és több clichirozott alak térhiány miatt e számból kimaradt.

Comme il faut.**Értesítés.**

Chikkés farsangi ajándékok:
Báli ingek, nyakkendők, kesztyűk, Sec-
cesios Selyem és Batist Zsebkendők,
Lakkcipők stb. nagy választékban
találhatók

Fekete Jakab elsőrangú úri divat
üzletében
Főtér, Kistemplom mellett.

Uri szabó üzlet.

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség becses
tudomására hozni, hogy

férfi szabó üzletemet
a Frohner szálloda épületéből a PIACZ-UTCZA 2.
SZÁM alá (A nagytemplom mellett, Hatvan utcával
szemben) helyeztem át.

Új, megnagyobbított üzletemet a legfinomabb és
legdivatosabb bel- és külföldi szövetekkel szereltem fel.
Üzletemben a ruhák szabását saját magam végzem és
így abban a helyzetben vagyok, hogy divatos ruhakkal a
tisztelt közönség teljes megelégedését érdemeljem ki.

A midőn erről a közönséget értesítem, egyben kérem
szíves pártfogását és támogatását.

Kiváló tisztelettel
Karancsy Zsigmond
férfi szabó.

Pártoljuk a hazai ipart!

Aki jó és szép angol, tartós ezipőt akar
viselni az bizalommal forduljon

Lebovitz Zsigmond

úri, női és gyermek ezipők üzletébe,
Piacz-utca 43. szám, az udvarban (a Dréher-sör-
csarnok tözsomszédságában),

hol mérték utáni rendelések ponto-
san és azonnal a legjobb kivitelben
készíttetnek.

Javításokat gyorsan és olcsón vállal.

Finom férfi ing 80 kr.

Kedvező vétel folytán abban a helyzetben va-
gyok, hogy

nagy mennyiségű finom férfi inget

árusítok ki 80 krtól feljebbi árban, melyeknek
rendes bolti ára 2.20 és 2 firt 50 kr.

Gallérok darabja 10 kr.

Ezeken kívül finom selyem nyakkendők,
esőernyők, czipők és miedereket igen
olcsó árak mellett árusítok el.

SZÉKELY JENŐ
Piacz, Biedermann-palota.

Hölgyek figyelmébe!

Első debreczeni plissé és gouverirozó
intézet

RÓZSA LAJOS

DEBRECZEN.

Elvállal báli ruhákra való kelmék,
selymek, fodrok, csipkék, jelmez-ruhák,
sécessió ruhák fodrozását mindenféle di-
vatos redőkben.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Legyőzik-e az angolok a burokat???

Ez még kérdés. Hanem az már nem kér-
dés, de igenis tény, hogy a legizlésebb
férfi divat áruk, nevezetesen:

férfi, női és gyermek czipők, kalapok, ingek,
nyakkendők, keztyűk, báli lakkczipők és czi-
linderek, harisnyák, esőernyők stb. czikkek

Révész Zsigmondnál

kaphatók

főtér, Ranunkel-ház, Tisza-palotával szemben.

Mészáros üzlet átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönség, mélyen tisztelt vevőim
becses tudomására juttatni, hogy a Gróf Dégenfeld-téren
régibben fennálló

MÉSZÁROS ÜZLETEMET

egészségi állapotom helyreállítása után most újból átvettem és
saját kezelésem, felügyeletem alatt tovább folytatom.

Tisztelettel kérem a n. é. közönséget és b. régi vevőimet,
hogy további szíves pártfogásukkal engem újból megtisztelni
szíveskedjenek.

A magam részéről ígérem, hogy minden szorgalmammal
és igyekezetemmel rajta leszek, hogy vevőimet
kitűnő, friss és kifogástalanul kezelt husfélékkel
lássam el. Szíves pártfogást kér tisztelettel

Szép Gyula.

A földesi határban 25 kat. hold jómíno-
ségű szántó és kaszálló-föld tanyával,
cselédlakkal, külön kis lakással és 12
drb. jószágra való istállóval, szabad kéz-
ből eladó. Bővebb felvilágosítással szolgál:

Schwarz Márton

tudakozó irodája, Piacz- és Miklós-utca
sarkán (Czegely ház.)